sum pastor bonus. Joh. x. c.

De tertia dominica.

In precedentibus duab⁹ dñicis ostensum est q̄ parui ⁊ magni ꝑ xp̄i resurrectionē pleni sunt miscd̄ia dñi. Parui eu3 d̄r i introitu p̄cedētis dñice Miscd̄ia dñi plena est terra. Magni cū d̄r ibidē. Verbo dñi celi firmati sunt In hac ꝟo tertia ⁊ in sequētib⁹ duabus dñicis añ ascensionē hortat̄ nos ecclesia ad iubilū ⁊ exultationē ꝓpter xp̄i resurrectionē ⁊ ascensionem Vñ introitus hui⁹ dñice incipit Jubilate deo oīs terra ⁊c̄. Et ibi seq̄t̄ all'a. q2 iubil⁹ est exultatio mētis hīta de eternis. soli āt d̄o iubilandū ē. Seq̄t̄. Psalmū dicite nomini eius. i. hilari opatione ip̄m laudate. ⁊ sequit̄ sil'r ibi vnū alleluia. q2 ab vna radice ortū hñt oīa talia. i. charitate. Sequitur. Date gloriā laudi eius. ⁊ ibidē etiā in fine sequit̄ triplex alleluia. q2 a potētia patris. ⁊ sapia filij ⁊ a benignitate spūssctī ꝓcessit. q̄ nos liberauit ꝑ passionē ⁊ resurrectionē suā. ⁊ iō laudandus est deus Licet aūt sit exultatio. tñ icutitur timor. ne spes sine timore luxuriet i p̄sumptionē. Vñ sequit̄ ꝟsus. Dicite d̄o q̄ terribilia sūt opa tua dñe. Debz ei timē nou⁹ ꝓpl's. q2 iudei excecati sunt. q̄ erāt ꝓpl's peculiaris domini. q̄ licet apposuissent custodes. tñ dixer̄t venerūt discipuli eius ⁊ furati sunt eū. Et h̄ est qd̄ dicit ps̄. Mentient̄ tibi. i. ad honorē tuū. q2 ex hoc magis ꝯfusi sunt inimici tui. i. iudei. Et sequit̄ ibi. In multitudine ꝟtutis tue. q. d. lz vidissent multa miracula. videlicet solē obscuratum. ⁊ petras scissas. In hoc est etiā multitudo ꝟtut̄ d̄i q̄ mendacia inimicoꝝ vertit in suū honorē. In epl'a ꝟo monet petrus baptizatos. vt ambulēt in nouitate vite abstinentes a carnalib⁹ desiderijs dicēs. Obsecro vos frēs tanq̄ aduenas ⁊ pegrinos abstinere vos a carnalib⁹ desiderijs. j. pet̄. ij. c. ⁊ cōcordat cū introitu. q2 gustato spū desipit oīs caro. Quedā eccl'ie dicūt all'a. xp̄us resurgens. Roꝝ. vj. c. Euāgeliū est d̄ resurrectione. Modicū ⁊ nō videbitis me. modicū. i. a morte vsq̄ ad resurrectionē. iteꝝ modicū ⁊ videbitis me. post resurrectiōez ⁊ modicū q2 vado ad patrē. Joh. xvj. ca.

De quarta dominica.

In quarta etiam dñica inuitamur ad iubiluz ⁊ spāl'r inuitant̄ ad h̄ gētes. vñ introitus sumpt⁹ ē de psalmo inuitāte ad cantū qui incipit Cantate dño canticū nouum quia mirabilia fecit domin⁹. Bern̄. inquit. Tria fecit dominus mirabilia i incarnatione sua. Primū q̄ mater esset virgo. Scd̄m q̄ deus fieret homo. Tertiū q̄ predicta potest credere carnalis hō. Seq̄tur ibi. Ante conspectum gentium reuelauit iusticiam suam. i. filium suum. Sequitur versus. Saluauit sibi dexterā eius ⁊c̄ q2 ꝑ fidem vniti sunt duo populi. s. gentilis ⁊ iudaicus. ideo in oratione habet̄ Deus qui fideliū mentes vnius efficis voluntatis ⁊c̄. Rursus q2 ista dominica quarta appropinquat ascensioni. ideo d̄r euangelium Vado ad eū qui me misit. ⁊ nemo ex vobis ⁊c̄. Joh. xvj. Et post. Expedit vobis vt ego vadā ⁊c̄. ostēdit̄ em̄ cā iubili s. ascensio. Huic consonat principiū epistole beati Jacobi. j. c. Omne datū optimuz ⁊ omne donū ꝑfectū de sursum est descendens a patre luminum. Sequitur etiaz in euangelio. Cum venerit paraclitus. arguet mundum de peccato id est de infidelitate. fides em̄ omne peccatum excludit. Vnde arguere de hoc peccato. est arguere de omni peccato. Et de iusticia ⁊ de iudicio. Dicit ergo de peccato. s. quod habēt. De iusticia quam nō habent. s. sanctorum. q̄a vado ad patrem. i. in cordibus sanctorum hominum. perducendo eos ad patrez per cognitionē dei bonaz. et extollēdo eos ad p̄ris ꝯformitatē. ⁊ tñ nolunt hoīes sanct̄ assimilari. De iudicio qd̄ non timēt. q2 p̄nceps h⁹ mūdi iā iudicat⁹ ē. ⁊ adhuc sequūtur dānatū. Et sufficeret d̄ duob⁹ arguere scz d̄ fide quā nō hñt ⁊ hr̄e possent si vellēt ⁊ de iusticia siue de bona vita. in qua non imitant̄ sctōs. ⁊ ideo adiecit verbū timor̄ scz d̄ iudicio qd̄ dñt tales subire. Seq̄tur ibi. ⁊ quecūq̄ audiet loquet̄. ⁊ huic ꝯcordat finis epl'e. In māsuetudie suscipite insitū ꝟbū ⁊c̄. Si em̄ spūssctūs audit q̄ loq̄t̄ multo forti⁹ dz hō audire ⁊ expectare donec deus in ip̄o loquat̄ q2 q̄ de seip̄o loq̄t̄ mendaciū loquit̄.